

17de November 1892, tinglyst den 25de s. M. Begge Laan forrentes resp. med 4 pCt. og 4½ pCt. Besætningen var den 1ste April 1893 8 Heste, 26 Køer, 24 Svin og 5 Gribe foruden Smaatreurer. — Bygningerne ere asurerede for 725,461 Kr., Besætningen og Uvlædskaberne for 16,000 Kr., samt Inventariet for 60,000 Kr.

Anstalten toges i Brug den 1ste Juni 1892 med en Belægning af 79 Alummer, der i den nærmeste Tid øgedes til 200.

Regnskabet for Tidsrummet 1ste Juni 1892 til 31te Marts 1893 med Anmærkninger vedlægges som Bilag B.

III. De Kellerske Anstalter.

Den 1ste April 1856 begyndte afdøde Prof. Johan Keller sin Virksomhed i Alborns fagens Tjeneste med en lille Privatundervisning paa et Kvistkammer. Den omfattede de forskellige Arter af abnorme Individuer, altsaa ogsaa de aandsvage, men først i 1865 blev disse udfilte som en selvstændig Afdeling, dog endnu med en Forbindelse med de døvstumme Individuer. Elevernes Tal voksede og dermed Gerningens Omfang; 10 Aar efter vare over 100 aandsvage optagne i Anstalten, 24 Aar efter var det halve Tusinde overstredet. De bedste og farvelige Forhold, under hvilke de aandsvage fra første Færd af levede, bedredes efterhaanden; fra de snevre, tæt befolkede Gaarde uden Solstik i Store Kongensgade flyttedes Anstalten ud paa Nørrebro, hvor allerede det var en stor Binding, at den fik rigeliglys og Luft, og fra nu af gik Udviklingen for sig med rivende Hurtighed. Efter de fra 1876 udfomne trykte Beretninger skulle her de vigtigste Momenter i saa Henseende nævnes.

Aandsvageanstalten var oprindelig kun Skole, hvis Formaal var at udvikle de aandsvages Evner saa vel i aandelig som i praktisk Retning. Da der imidlertid mellem disse var adskillige, der vare uundvikelige, maatte Bestræbelsen gaa ud paa at søge dem adskilte fra de øvrige. Ved Loven af 24de Maj 1879 blev der til dette Øjemed givet Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Bemyndigelse til at tilstaa Professor Johan Keller et Statslaan paa 110,000 Kr. til Oprettelsen af et Asyl for uheldbellige aandsvage samt en til Fripladser bestemt fast Statsunderstøttelse af 15,000 Kr. Laanet blev givet, og ved Hjælp af dette blev „Karens Minde“, Syd for Enghavevej, opført og taget i Brug den 1ste April 1880. Det var bestemt til at optage mindst 60 Patienter, men havde ved Aarets Slutning et Antal af 74. Af Staten ydes, som ovenfor nævnt, 15,000 Kr. aarlig som Understøttelse til ca. 60 aandsvage.

Ved den tiltagende Stigning i Belægningen af saa vel Undervisningsanstalten som Asylet „Karens Minde“ maatte der i disse Anstalter optages forskellige Elementer, som de og for sig ikke hørte hjemme der, i den første ikke, fordi de, om end udviklingsdygtige, dog stode under dennes øvrige Elever, i den sidste ikke, fordi de ved deres Alder kontrasterede stærkt mod Majoriteten af Asylets Befolkning. Da derfor Kjøbenhavns Kommune forhøjede den for hver Elev hidtil ydede Betaling 340 Kr. til 450 Kr., saa man sig i Stand til i September 1885 at aabne en ny Afdeling, „Hjemmet for aandsvage og epileptiske Smaabørn“, i Villaaen Nørrebrogade 122 (Villaaen Mottlau). 3 Maanedes efter vare imidlertid alle Pladser besatte, og det blev da nødvendigt at skride til Grundlæggelsen af et nyt Børnehjem, hvad der allerede lykkedes i det paafølgende Aar, 1886. En i Nærheden af „Karens Minde“ beliggende Villa erhvervedes, og der aabnedes her et „Hjem for aandsvage, epileptiske Smaabørn“ (Villa Popina), medens samtidigt Villa Mottlau overgik til kun at være et „Børnehjem for aandsvage Børn“.

Ved Finansloven for 1879—80 bevilgedes for første Gang et Beløb „til Forsøg med aandsvages Anbringelse til praktisk Virksomhed“ (1,000 Kr., senere forøget). Der stiftedes herved — de paagældende aandsvage anbragtes i private Læresteder — megen Gavn, og Bevillingen gjorde derfor sin fulde Nytte, men det viste sig tillige ved de gjorte Forsøg, at der var en Del Individuer, paa hvilke denne Udvillingsmaade ikke passede, men som dog raadede over Evner, der bedre vilde kunne udvikles og udnyttede inden for en Anstalts ordnede Omraade. I lejede Lokaler paa Jagtvej Nr. 49 daanedes derfor i 1885 en „Afdeling for arbejdsføre, voksne aandsvage“, og allerede næste Aar erhvervedes en mindre Landejendom, Lillemosegaard, ved Lynghj, hvor en ny Patientbygning opførtes, beregnet paa c. 70 aandsvage. Herved var imidlertid kun sørget for de mandlige arbejdsføre Individuer, og en lignende Trang gjorde sig selvstændig ogsaa gældende med Hensyn